

David Packard (7. 9. 1912 – 26. 3. 1996)

David Packard se narodil 7. září 1912 ve městě Pueblo ve státu Colorado jakožto syn právníka a středoškolské učitelky. Od malička měl zájem o vědu, především přírodní a technické obory, a byl nadšeným čtenářem odborných knížek. Své první rádio sestavil již na základní škole. Na střední škole Centennial High School pak dále projevoval zájem o vědu a techniku, kromě toho ale také zájem o sport (basketbal, atletika) a management (vedení lidí). Po absolvování střední školy se rozhodl pokračovat ve studiu na Stanfordské univerzitě, kde si vybral obor elektrotechnika. V roce 1934 zde s vyznamenáním dokončil bakalářské studium a v roce 1938 zde pak získal také titul inženýrský. Jeho rozhodnutí studovat právě na této univerzitě bylo velmi významné pro jeho další život osobní i pracovní. Seznámil se zde totiž jednak s Lucile Salter, ženou, kterou si v roce 1938 vzal, a jednak s Williamem Hewlitem. William a David se stali velice dobrými přáteli při chytání ryb v coloradských horách, kam se vypravili po ukončení bakalářského studia na výlet. Tehdy spolu prý také poprvé hovořili o možnosti založení firmy.

K založení firmy na výrobu a vývoj elektrotechnických zařízení dvojici studentů inspiroval jejich profesor Frederick E. Terman, průkopník radiového inženýrství. Ten svým dvěma nadaným studentům prozradil vizi, aniž by tušil, že právě pokládá stavební kámen gigantické nadnárodní korporaci. Byl přesvědčen, že RC oscilátory, jejichž vlastnosti se tehdy intenzivně zkoumaly, mají pro průmysl takový potenciál, že by nebylo od věci založit firmu pro jejich komercializaci. Terman nebyl jen tak někdo. Jeho učebnice Radio Engineering z roku 1932 byla jakousi biblí nejen pro studenty elektroinženýrství, ale i pro radioamatéry. Oba studenti se tedy rozhodli slova uznávaného odborníka uskutečnit. S nashromážděnou částkou 538 dolarů a zázemím v garáži, stojící za pronajatým domem Davida Packarda v kalifornském Palo Altu, která je dnes pamětihodností státu Kalifornie, začali oba pracovat na zvukovém oscilátoru. První zvukový oscilátor vyrobili na základě Hewlettovy diplomové práce roku 1938. 1. ledna roku 1939 pak založili společnost, která je dnes jednou z největších světových IT společností. Název firmy vytvořili ze svých příjmení. O pořadí jmen v názvu firmy si prý hodili mincí. Údajně vyhrál Packard, který přesto souhlasil s tím, že jako první bude kamarádovo jméno.

Prvním významným zákazníkem se stalo studio Walt Disney, které si objednalo osm oscilátorů (každý za 71,50 dolaru) a použilo je pro ozvučení ve svém novém animovaném filmu Fantasia. Ačkoli Hewlett ani Packard neměli pražádné zkušenosti s obchodováním, podařilo se jim dosáhnout již v prvním roce mírného zisku. A nejen v prvním roce. Za celou dobu společného působení dokázali firmu udržet v černých číslech. Zatímco Hewlett proslul

zejména vědeckými schopnostmi a později se stal šéfem výzkumu a vývoje společnosti, Packardovou doménou byl obchod a management, proto se stal s dalším růstem firmy jejím výkonným ředitelem a předsedou správní rady. V HP se oba výborně doplňovali, ale také často navzájem zastupovali.

Po vstupu USA do 2. světové války začal William Hewlett sloužit jako důstojník v americké armádě, zatímco David Packard nadále řídil firmu. Na jeho bedra spadalo nejen zajištění výroby elektronických přístrojů pro armádu Spojených států, ale i rozšíření firmy a výstavba prvního vlastního podnikového centra v Palo Altu (Redwood Building). Když se po válce Hewlett do firmy vrátil a zastával post viceprezidenta, společnost pokračovala v úspěšném růstu. Jestliže na začátku 50. let měla HP dvě stovky zaměstnanců a roční výnos překročil částku pět milionů dolarů, v roce 1958 se počet zaměstnanců takřka zdesetinásobil a zisk činil 30 milionů dolarů.

Roku 1957 nabídla HP své akcie k veřejnému obchodování. Bill Hewlett a Dave Packard, kteří do té doby vlastnili značnou část kmenových akcií, vytvořili program zaměstnaneckých akcií, který umožňuje pracovníkům HP zakoupit akcie společnosti se slevou. Ruku v ruce s touto nabídkou se zrodila proslulá strategie řízení označovaná jako „HP styl“ (HP Way). Zdravotní pojištění, flexibilní pracovní doba, otevřené kanceláře, decentralizované rozhodování, řízení podle cílů či zaměstnanecké hovory při kávě, to jsou jen příklady mnoha zásad a metod, které v HP zavedli. Oba spoluzakladatelé také například z principu odmítali jakékoliv hromadné propouštění. Za průkopníka tohoto nového manažerského stylu, který se snaží co nejvíce využívat potenciálu zaměstnanců, je většinou považován právě David Packard.

Stolní "kalkulátor" HP-9100A

Základem úspěchu však nebyl pouze HP styl řízení, ale také snaha rozšiřovat portfolium výrobků, k čemuž pomáhal (a stále pomáhá) vlastní výzkum. Přestože se společnost HP zpočátku zaměřovala převážně na oblast elektronických a měřicích přístrojů, vyvinula pro své vlastní potřeby počítač HP-2116A. Společnost původně neplánovala jeho uvedení na trh, krátce nato (roku 1968) nicméně představila první stolní kalkulátor HP-9100A, který byl schopný zpracovávat vědecké výpočty. Šlo v podstatě o osobní

počítač, ale firma HP ho nazývala právě kalkulátorem a zdůvodňovala to tím, že se přístroj nepodobal v té době typickým počítačům, které nabízelo například IBM. O čtyři roky později, tedy v roce 1972, uvedla společnost HP na trh první kapesní vědecký kalkulátor na světě, pojmenovaný HP-35. Počátkem 80. let dodala společnost HP na trh svůj první osobní počítač nazvaný HP-85 a v roce 1984 pak první laserovou tiskárnu určenou pro domácnosti a kancelářské použití. Oba produkty, zejména pak druhý jmenovaný (i další počiny v oblasti tiskáren), zaznamenaly na trhu docela slušný úspěch.

Díky HP stylu řízení stejně jako důrazu na výzkum se společnost, která vznikla v nenápadné garáži, později stala jedním z nejvýraznějších hráčů na trhu informačních technologií. David Packard jako výkonný ředitel a předseda správní rady vedl firmu HP až do roku 1969. Tehdy

se rozhodl opustit místo a přijal post náměstka ministra obrany v administrativě prezidenta Richarda Nixona. Zde pracoval bezmála tři roky. Když se v roce 1971 přeci jen znovu vrátil do Kalifornie k HP, byl okamžitě znovu zvolen předsedou správní rady.

David Packard byl mnoho let také významným členem nejrůznějších organizací, ať už obchodních, vzdělávacích či jiných. Jednalo se např. o Institute of Electrical and Electronics Engineers (elektroinženýrský institut), National Academy of Engineering (národní inženýrská akademie) nebo Instrument Society of America (Americkém sociologickém ústavu). Mimo jiné stál spolu s Hewlitem u zrodu American Electronics Association (americké asociace pro elektroniku). V letech 1975 až 1982 se účastnil jednání Americko – Sovětské rady pro obchod a ekonomiku jako člen výboru pro vědu a techniku. V roce 1985 ho pověřil bývalý prezident Reagan předsednictvím v Blue Ribbon Commission on Defense Management. V období 1990 až 1992 působil jako prezidentský poradce pro vědu a technologie. V obchodní sféře byl velice aktivní a za svého života řídil několik obchodních organizací, včetně Boeing Co. nebo Chevron Corp. Těsně před svou smrtí pracoval jako ředitel Beckman Laser Institute & Medical Clinic.

Roku 1964 spolu s manželkou Lucile založili David and Lucile Packard Foundation (Nadaci Davida Lucile Packardových), jejíž byl David až do své smrti prezidentem. Tato nadace podporovala neziskové soukromé ústavy jako univerzity, centra plánovaného rodičovství či nemocnice. Stovky dolarů rozdala nadace například Stanfordské univerzitě, Stanfordské nemocnici, vědeckému bádání, hospitalizaci tělesně postižených nebo ochraně životního prostředí. Velkou roli sehrál Packardův dar 55 milionů dolarů při založení akvária v Monterey Bay. Byl jmenován předsedou nadace akvária Monterey Bay a také předsedou a zároveň prezidentem výzkumného ústavu při tomto akváriu.

Když David Packard 26. března roku 1996 zemřel ve věku nedožitých 84 let na zápal plic, připadlo jeho jmění ve výši 6,6 miliardy dolarů nadaci, kterou založil se svojí ženou. Tím se tato nadace stala jednou z největších dobročinných organizací.

Za svůj život se David Packard dostal do žebříčku nejúspěšnějších lidí dvacátého století. Získal několik patentů v oblasti elektronických měření a publikoval řadu prací týkajících se této problematiky. Získal čestné tituly od Pepperdine University, University of Notre Dame, Colorado College, University of California, Catholic University a jiných. Během svého života získal mnoho ocenění jednak za příspěvní k rozvoji technologií, a jednak za své dobročinné aktivity (např. The Gandhi Humanitarian Award v roce 1988 nebo the Presidential Medal of Freedom také v roce 1988).

Zdroje:

1. <http://scienceworld.cz/ekonomika/pohledy-do-historie-svetovych-it-firem-4-hewlett-packard-563>
2. <http://www.itbiz.cz/pribeh-spolecnost-hewlett-packard>
3. <http://www.zive.cz/clanky/svety-telegrafu-a-moderni-vypocetni-techniky/sc-3-a-135063/default.aspx>
4. http://www.financninoviny.cz/tema/zpravy/hewlett-a-packard-zacinali-s-538-dolary-v-male-drevene-garazi/352136&id_seznam=1269

5. <http://absolventi.gymcheb.cz/2006/tobouda/silicon/osobnosti.htm>
6. [http://www.vesmir.cz/clanek/kveten-ve-vede-\(5\)](http://www.vesmir.cz/clanek/kveten-ve-vede-(5))
7. <http://www.answers.com/topic/david-packard>

Zpracovala:

Jana Kašparová, SSK IN – MA

24. 11. 2009